

עולים כיתה -פרק 35- מובילות בהוראה- שירן

דורין: "עולים כיתה" הפודקאסט של מורי העתיד, חושבים חינוך, עושים חינוך, מדברים חינוך.

קובי: הוראה היא מקצוע מגוון וגמיש, במובן מסוים, ממש שונה מהתדמית שלו, אנחנו רגילים לשמוע על המורה, שמלמדת שנים את אותו שיעור, שחוקה, ולעיתים גם לא מרוצה בלשון המעטה, אבל המציאות היא שונה, מורה שמרגישה שחוקה, יכולה לגוון את שיטות ההוראה, או לכתוב שיעורים חדשים. אם זה לא מספיק, אפשר לעבור ללמד מקצוע שונה, בהתאם להכשרה, וללמד בבית ספר בעל אופי שונה, או ללמד במרכז למידה, או שיעורים פרטיים. יש כל כך הרבה אפשרויות בהוראה, מה הן האפשרויות לגיוון ומובילות בהוראה, מה גבולות השינוי שאפשר לעשות, במי זה תלוי השינוי הזה, ומה זה אומר על השכר, אני קובי דביר, ואתם מאזינות ומאזינים ל"עולים כיתה" הפודקאסט של התוכנית לתואר שני אם טיץ', בסמינר הקיבוצים. בפודקאסט הזה אנחנו מדברים עם ועל מורות ומורים, ועל המעשה החינוכי. הפעם נדבר על גיוון ומובילות בהוראה, אני שמח לארח היום את שירן בן סימון, שירן סיימה את לימודיה בתוכנית שלנו אם טיץ', במסלול הוראת מתמטיקה. בשנה הבאה היא תלמד מתמטיקה בבית ספר "רמת כרמים" באשקלון, אבל היא מלמדת כבר לא מעט שנים בכל מיני מסגרות, כמתרגלת בכיתות אתגר, כמורה לקידום נוער, היא לימדה ביסודי, ובעל יסודי, במערכת הציבורית, וגם במרכז למידה פרטי. היי שירן, תודה שבאת.

שירן: היי קובי. תודה לך.

קובי: אם אני מבין נכון. בעצם תמיד עסקת בהוראה.

שירן: נכון. מאז ומתמיד.

קובי: איך הגעת לזה?

שירן: וואו, קודם כל, תמיד אהבתי ללמד, גם בחטיבה, גם בעל יסודי, תמיד אהבתי לקדם, גם את אחותי, שהייתה עם אתגרים שונים, הפוכים ממני. זאת אומרת היא יותר הומנית, אני הייתי יותר ריאלי, ודווקא זה התהפך בשנים האחרונות, אבל ככה תמיד הייתי סביב, זה תמיד ליצור משחקים, ליצור סביבות לימוד, התנדבתי בכיתה י עד י"ב, במרכז למידה במתנ"ס הקהילתי, זאת אומרת, תמיד סביב, ובעצם לאחר הצבא השתחררתי, וידעתי שמצד אחד אני רוצה ללמוד הנדסה, כי מאוד אהבתי מתמטיקה ופיזיקה, ומצד שני גם ידעתי שאני לא רוצה לוותר על זה, וככה כחלק מחיפושי העבודה, דיברתי עם דודה של בעלי, שאז הייתה מורה בבית ספר תיכון באשדוד, ומפה לשם התגלגלתי להיות מתרגלת.

קובי: אז באמת תכף נדבר על כל, העל כל התפקידים השונים, אבל בכל התפקידים, מעניין אותי למה כל הזמן שינית, למה לא נשארתי באותו מקום?

שירן: קודם כל אני אוהבת לגוון, אני מאוד אוהבת לנסות מהכל, ואני מאוד אוהבת לדעת את הכל, וכחלק מלמידת הידע, היה לי חשוב לראות את כל הגילאים, זאת אומרת, מכיתה א ועד התיכון, בעצם עד הגשה לבגרויות של 5 יחידות, וגם לא רק גיוונתי מבחינת השנים והגילאים, אלא גם במקצועות עצמם שלימדתי, היה לי מאוד חשוב לטעום מהכל, לדעת את הכל, באמת לשים לב לדברים, לדקויות הכי קטנים, שיכולים לגרום לילד, עוד יותר לעלות קדימה, ולהמשיך לכיוון המטרה שלו.

קובי: וזה בעצם כדי לאפשר לעצמך לבחור, או שככה את?

שירן: גם וגם, גם וגם, זאת אומרת, גם לאפשר לעצמי לבחור, שלא יהיה, לא תהיה שכבת גיל, שאני אגיד רגע אני לא יודעת, שאני אדע את הכל, שאני אדע את הכל מהכל, וזה לקח המון זמן לרכוש את הידע, זאת אומרת, כבר מהרגע שתכננתי להתחיל כבר, אז התחלתי ללמוד את הידע, ולהכין, ולהעריך במיוחד בשנים הראשונות.

קובי: אז אמרנו שהתחלת כמתרגלת, אז זה מושג שלא כולם מכירים, בבתי ספר תיכוניים זה, אני יודע מה המושג, יחסית חדש, עשור אולי שניים, תספרי לנו קצת מה זה.

שירן: מתרגלת זה בעצם להיכנס לתוך כיתה, שכבר יש בה מורה, זאת אומרת את נכנסת לתוך שיעור, לדוגמה במתמטיקה, ואת בעצם עוזרת במהלך התרגול לתלמידים, בקבוצה קטנה, בתוך הכיתה, ולהדגיש להם את החומר, להסביר להם את התרגילים, לשבת באמת לפתור איתם, או ללכת איתם לספריה ולפתור איתם שם. תרגילים זה בעצם להראות להם עזרה, במהלך השיעור בנוסף לכיתה, זאת אומרת בנוסף למורה שכבר נמצאת בכיתה.

קובי: שזה נשמע מהמם, אבל לא כל כך הרבה מקבלים את זה.

שירן: נכון, זה רק בכיתות תלם. בעצם בכיתה ט', וזה בעצם ממשיך עם כיתות אמ"ץ עד כיתה י"ב.

קובי: זאת אומרת, זה התלמידים, שמלכתחילה אנחנו יודעים שהם קצת יותר חלשים, והם נמצאים בכיתה, שאם צריכה תגבור, אז בין היתר חלק מהתגבור, זה להביא עוד אנשים, שיעזרו להם במהלך השיעור.

שירן: בדיוק.

קובי: ואיך זה היה לך?

שירן: וואו זה היה מדהים. זה היה מדהים, כי מצד אחד לא התחלתי מהפרונט, התחלתי שנייה להכיר את הסביבה, אם זה להכיר את ההנהלה, אם זה להכיר את התלמידים, אם זה להכיר את המקצוע, זה לא היה רק מקצוע אחד, זאת אומרת, הייתי גם מתרגלת בלשון, גם באנגלית, גם במתמטיקה, וגם תוך כדי התברגתי גם בפיזיקה, לא כמתרגלת אלא כמורה, ואז זה בעצם היה להכיר, את כל הבוא נאמר לא לקפוץ למים בבת אחת, אלא באמת לאט לאט הפסיעות יותר קטנות, וזה היה מדהים.

קובי: ואיך התלמידים הרגישו, כלפי תפקיד מוזר כזה, שלאורך השנים לא מכירים אותו? זאת אומרת עד שהם הגיעו לכיתה ט', הם לא הכירו דבר כזה, איך היה הפידבק מהם?

שירן: פידבק מדהים. דבר ראשון, כי הייתי קרובה אליהם מאוד בגיל, הייתי בת 21 והם היו בני 17, אז הם הרגישו מצד אחד מאוד בנוח, לגשת אלי עם שאלות, מאוד בנוח להסביר לי בדיוק במה הם מתקשים, וזה גם עזר לי לפתח את הקווי חשיבה, ואת הטעויות המאוד נפוצות שיש לתלמידים, ואיך בדיוק להנגיש להם את החומר, בצורה שהיא תהיה ידידותית עבורם, הפידבק היה מעולה.

קובי: ואז היית מורה מחליפה, לא יצא לי לדבר עם מורות מחליפות, אז אני מנצל את ההזדמנות, לשמוע על התחושה של להחליף מישהי אחרת, זאת אומרת, זאת לא הכיתה שלך, איך מתייחסים אליך? שאת באת, אבל תיכף יודעים שאת הולכת.

שירן: חשוב לי לציין, בהקשר הזה שהייתי המחנכת המחליפה שלהם.

קובי: שזה עוד יותר קשה.

שירן: שזה קשוח בטרור, כי נכנסתי לנעלים מאוד מאוד גדולות. המחנכת הייתה מדהימה, והיא פתאום יצאה לחופשת לידה, ואז פתאום היא השאירה בור עמוק במיוחד, רגשי, ואמנם כן הכרתי את הכיתה, וכן לימדתי אותם את מקצוע המתמטיקה והאנגלית, וזה פתאום היה להיכנס לשיעורי חינוך, וזאת פעם הראשונה שהייתי בעצם מחנכת, אמרתי כן מחנכת, זה היה קשוח גם להם, גם לי, וליצור את הקשר האישי, זה היה משהו שהוא לא מובן מאליו, מ-2 הכיוונים לקח להם זמן להתחבר, אבל מצד שני כשזה קרה זה היה מעולה, התקופה הייתה 4 חודשים, וזאת הייתה כיתת בנים, שזה עוד יותר מאתגר, אבל אני חושבת שאני מסכמת את החוויה, כחוויה סופר חיובית.

קובי: אז כאילו את אומרת, זה לקח זמן, אבל עד שלקח זמן כבר את עוזבת, לא?

שירן: נכון, זה לקח חודש וחצי עד שהתחברנו, ואז בעצם אחרי חודשיים וחצי עזבתי, כאילו נגמרה השנה, בעצם נכון זה לקח זמן, זה גם קשה כי הם בחשיבה של הייתה לנו מורה מדהימה, ואנחנו לא רוצים החלפה, כאילו היה להם מאוד קשה לקבל את זה, אבל גם בעזרת התמיכה של הצוות, וגם של ההנהלה, באמת חוויה חיובית מאוד.

קובי: ועשית את זה בכיתת נחשון.

שירן: נכון.

קובי: מה זה כיתת נחשון?

שירן: אז זהו, בארץ כשאמרתי את זה יש המון סוגים, יש נחשון כפרויקט של מצוינות, ואני דווקא מדברת על פרויקט של קידום נוער, שאלו הם דווקא תלמידים שיש להם המון נכשלים בתעודה, ואז בעצם מקצים להם כיתה נפרדת, הנכשלים הם דווקא במתמטיקה, באנגלית, במקצועות ליבה, ואז בעצם המטרה היא לקדם אותם באופן שהוא הרבה יותר אישי, הכיתה היא הרבה יותר קטנה, זאת אומרת אנחנו מדברים על 24 תלמידים פלוס מינוס, והמשאבים שמוקצים הם משאבים הרבה יותר גדולים, זאת אומרת שלדוגמה בשיעורים במתמטיקה, אנחנו מדברים על חצאי כיתות, או על 15 תלמידים בכיתה, ואז בעצם אנחנו מדברים על פי 2 כוח עזר, וזה מאוד משמעותי.

קובי: אז זה אפרופו שאנחנו מדברים פה על גיוון ומוביליות, ללמד בכיתה כזאת זה עולם אחר לגמרי, נכון? זאת אומרת, זה אתה, אפשר לזוז גם בתוך בית ספר, בין ללמד כיתת נחשון כזאת, או כיתת אתגר, קודם כל קוראים לזה אחרת, לבין ללמד ביוטכנולוגיה, ששם רמת השיח היא שונה, והאופן שבו אתה מלמד, זה עולם אחר לגמרי.

שירן: נכון וזה גם בדיוק מה שקרה לי, זאת אומרת מצד אחד הייתי מורה שלהם, מצד שני גם הייתי מורה של כיתת מופת, ששם היה פיזיקה.

קובי: שזה? שתסבירי גם את המושג הזה.

שירן: כיתת מופת, זאת בעצם כיתת מצוינות, גם התנהגותית, אבל במיוחד לימודית, זאת אומרת שהציונים שמצופים מהם הם ציונים גבוהים, הם מאותרים לכך, כבר קודם לכן, זאת אומרת שהמסלול הוא שונה לחלוטין, וגם הרמת בקיאות בידע היא שונה לחלוטין, ושם זה כמובן כיתה, זאת אומרת 35 תלמידים, אבל כמובן אנחנו מדברים על מקצוע שהוא שונה לחלוטין.

קובי: את אומרת בעדינות, רמת הידע היא שונה, אז אני כאילו רגע אשים את זה על השולחן, בכיתת אתגר, הם לא יודעים וכל מה שתגידי להם, את מחדשת להם, ובכיתת מופת, לפעמים הם יודעים הרבה יותר מאיתנו, ואז אתה במבחן כל הזמן, כי רמת הידע שלהם כל כך גבוהה.

שירן: נכון, ולא נכון, למה? כי נכון, רמת הידע מאוד מאוד גבוהה, בגלל זה כל כך חשוב שהמורים שבאים לשם, הם יהיו מאוד מאוד בקיאים בחומר, גם מעבר, זאת אומרת, גם לשאלות הטיפה יותר מתחכמות, ומה עומד מאחורי זה וזה, במיוחד בפיזיקה ומתמטיקה, שהעולם גם אחרי כל נוסחה הוא עולם מלא, זאת אומרת, חשוב להנכיח כל נוסחה, חשוב גם לפתור, להדגים, להוכיח, פשוט להוכיח, הכל ונכון הידע של התלמידים הוא ידע עצום, כי הם קוראים המון, ומשקיעים המון, גם בבית, וגם ההורים הרבה יותר מעורבים, זאת אומרת זה משהו שהוא קומפלקס שלם, ולכן סופר חשוב להיות בקיאים בכל דבר ודבר.

קובי: אז ספרי לי רגע על הסוויץ' הזה, שצריכה לעשות מורה, שביום רביעי, תיאורטית, בשעה שלישית היא מלמדת בכיתת מופת, ואז יש לה 5 דקות הפסקה, ואז היא נכנסת ללמד בכיתת נחשון, וזה סוויץ' אחר לגמרי, איך עושים את הסוויץ' הזה? בכמה דקות? כי את הבן אדם אחר שנכנס לשם.

שירן: חד משמעית. קודם כל, אתה מבינים פשוט שהסיטואציה היא אחרת, הדמויות מולך הם אחרות, הרגשות הם גם רגשות טיפה שונים, כי פה בעצם בכיתי. מופת הם מקבלים אותך, וצמאים לידע, ובכיתת נחשון, אתה צריך לגרות אותם, אתה צריך לגרות את המחשבה, אתה צריך לחשוב רק איך אתה יוצא מהקופסה, כדי להמשיך להיות מעניין עבורם, כי אחרת אתה פשוט לא רלוונטי, אתה חייב לחשוב על דרכים יותר קלות, ויותר מצחיקות, אני אגיד את זה, ויותר חווייתיות, שמשלבות כמה חושים, ולא רק לבוא ולהנכיח ידע, ולהוכיח אותו מה שנקרא.

קובי: אז זה פונקציה של הכנה מראש, או של מה שאת עושה, איזה מסכה כזאת שאת שמה, שאת נכנסת לכיתה, ואת עכשיו, את שירן בכיתת מופת, ועכשיו את שירן בכיתת נחשון.

שירן: לא הייתי אומרת מסכה, אני באופן כללי בן אדם שהוא מאוד מאוד אמיתי, אז קשה לי עם ההגדרה של המסכה, אבל כן הייתי עושה לעצמי עזרים, זאת אומרת, קודם כל, בשנים הראשונות, כן הכנתי לעצמי, לא הייתי אומרת מערכים יותר מדי מסובכים, אבל כן הייתי מארגנת לי משחקים. היום

בקליניקה אני בכלל עם מיליון משחקים, אבל הייתי מכינה משחק, או 2, משהו שהוא טיפה יותר חוויתי, הייתי מלקטת המון מקולגות, וכן הייתי מזכירה לעצמי שעכשיו הסיטואציה היא שונה, ועכשיו אני באה לתלמידים שהם שונים, וחושבת כל הזמן איך אני מתאימה את עצמי לאותו המקום.

קובי: אז דיברנו עד עכשיו על החוויה של ההוראה בעל-יסודי, ואז עברת ללמד ביסודי, אז תספרי על המעבר הזה, שזה עולמות אחרים לגמרי.

שירן: נכון. אי אפשר לתאר עד כמה בעצם החלק השני של הקריירה, אני אקרא לזה ככה, היה ביסודי, והתאהבתי, התחלתי בתור מורה לאנגלית ומתמטיקה, בשנת קורונה, ששם בעצם התחלתי גם את ההסבה להוראה, אחרי התואר שלי כמהנדסת, בבית ספר יסודי מדהים, עם צוות מדהים, וזה פתאום חומרים שונים, זה הבסיס, זה פתאום להבין איך הם מגיעים אליך לתיכון, ולחטיבת ביניים, להבין שאת יוצרת אצלם את הסדר, ואת הארגון, ואת הכלים ההתחלתיים, ואת האסטרטגיות ההתחליות, זה בעצם לעצב אותם מהגיל הקטן, שזה מדהים לכשעצמו, והבנתי שלחלוטין גם שם הלב שלי. זאת אומרת, לא רק, אבל זה גם שם.

קובי: כי זהו, אני באתי להדגיש, את הגם, זאת אומרת, זה אבל זה רמת השיח, היא שונה לגמרי, הדיאלוג עם התלמידים הוא אחר, מה מדבר אליך, או שזה היום מדבר אליך, ומחר אולי ידבר אליך משהו אחר.

שירן: האמת הכל מדבר אלי, גם היום אני עובדת בעצם עם כלל הגילאים בקליניקה, אז אני עובדת עם הכל, אבל בבית הספר אני מבינה, שהגילאים הקטנים הם הכה קריטיים לעיצוב של הדמויות, לאחר מכן בחטיבה ובתיכון, זאת אומרת מהגיל הזה חשוב לתפוס את כל ההרגלים, את כל האסטרטגיות, ואם כמה שזה שונה זה גם מדהים.

קובי: אז את הזכרת כמה פעמים את הקליניקה, בעצם יש לך גם מרכז למידה פרטי.

שירן: נכון.

קובי: שזה עוד עולם אחר.

שירן: נכון.

קובי: כאן עכשיו, דיברנו על מערכת החינוך הפורמלית, ועכשיו אנחנו מדברים על העולם הזה של שיעורים פרטיים, שהוא עולם עצום בפני עצמו, אז מה החוויה שם, זאת אומרת, שם יותר קל. נגיד האסוציאציה שלי, יותר קל ללמד שם, כי הילד בא ומשקיע הרבה כסף, או ההורים שלו משקיעים הרבה כסף, אז בטח הוא יהיה רציני יותר, לומד יותר, יכין שיעורי בית, לא יודע, תסתרי אותי עכשיו.

שירן: אז שוב, אז זהו, אז שוב, כן ולא, כי בעצם קודם כל, חשוב לי להגיד זה לא שיעורים פרטיים, זה קבוצות, זאת אומרת, זה קבוצות למידה, שמונות בין 6 ל 4 תלמידים, ואז בעצם אני עושה את הדינמיקה הקבוצתית יחד איתם, ודווקא שם יותר מאתגר מכיתה, למה? כי התכנים חייבים להיות כמה שיותר מדויקים, לכל אחד ואחת מהם, ושוב, כל הנושא של משחוק בהוראה, נכנס מאוד מאוד לפול טיים ג'וב, כי אתה כל הזמן צריך לחדש, וכל הזמן אתה צריך להביא משהו נוסף, ולגרום להם לעניין, ולמרות שנכון, ההורים משקיעים המון משאבים, אבל חשוב כל הזמן לעשות משהו שהוא מעבר, לא הוראה רגילה, פרונטלית, מה שיש בכיתות, אלא את ההוראה השונה, מה שיכול להביא להם את האסטרטגיות הנוספות, לפתח אסטרטגיות נוספות, לפתח משחוק שונה, לפתח להם את החשיבה, באמצעות הכלים.

קובי: אז זה מעניין, מה שאת אומרת, כי על פניו, הייתי מצפה שזה גם מה שיעשו המורות בבית ספר.

שירן: וזה גם מה שאני מסבירה להורים, שלפעמים שואלים, אז למה זה לא בבית הספר, כי שוב אנחנו מדברים על כלים אחרים, אם זה כלים שעולים עולים מבחינה כספית, ואם זה מבחינת זמן של השקעה, שהיא זמן שהוא זמן מטורף, להכין כל דבר ודבר, וכל מערך ומערך, והכלי הכי חשוב, כמות תלמידים. אנחנו מדברים פה על שיטת, במקרה הרע, כביכול שיטת מהתלמידים שיש בכיתה, שזה הבדל שמיים וארץ, ממש הבדל שמיים וארץ, ובל נשכח שאני מורה להוראה מותאמת, זאת אומרת, הכלים שיש ברשותי, זה לא הכלים שיש לכל מורה ומורה בארץ, ולא בכל מסלול תלמידים את זה,

זאת אומרת, לא בכל מסלול מלמדים אסטרטגיות להוראה, אלא במיוחד בחינוך המיוחד, ולא בחינוך הרגיל.

קובי: שזאת הכשרה שעשית? או איך זה, איך זה עובד?

שירן: נכון, אלה ההכשרות שעשיתי, השווי של עשרות אלפי שקלים, לאורך השנים בפקולטות שונות, וגם עכשיו, נרשמתי לפה בעצם, לסמינר הקיבוצים, למסלול של תוספת בחינוך המיוחד, כלומר איזושהי תעודה, שגם תקנה לי את האפשרות ללמד בחינוך המיוחד, למרות שכבר יש לי שעות שילוב בבית הספר, אבל....

קובי: אז באתי לשאול, אז למה את לא בכלל מלמדת בחינוך המיוחד? זאת אומרת, שאת גם מלמדת בחינוך המיוחד.

שירן: אני מלמדת שעות.

קובי: כן.

שירן: שהן חינוך מיוחד.

קובי: כן.

שירן: אבל אני מאוד אוהבת את החינוך הרגיל,

קובי: שזה אגב השיחה שלנו. עוד תזוזה, זאת אומרת, שהרבה מורות עושות, בתוך המערכת, שעוברות מהחינוך הרגיל לחינוך המיוחד, ששם יש איזושהי תפיסה אחרת. צריך ללמוד את זה, צריך להכיר את זה, זהו, שוב עולם אחר, אבל זה עוד משהו שאפשר לעשות בתוך המערכת, שהוא קצת לגוון לעצמך, לשנות לעצמך, לזוז קצת.

שירן: נכון זה ממש ככה. למרות שהיום אני תמיד בדיוק דיברתי עם מכרה, שאמרה דבר מאוד מאוד נכון, גם בחינוך הרגיל יש לנו ילדים משולבים, וכל האסטרטגיות שלומדים בחינוך המיוחד, ובכל הקורסים שאני למדתי, כחלק מהכשרה פרטית, אלה דברים שחשוב מאוד שמורים ידעו, זה נטבח מאוד מאוד חשוב כדי להקנות להם את הכלים, את המיומנויות, ואת האסטרטגיות בתוך החינוך הרגיל.

קובי: כי בעצם יש להם חינוך מיוחד, בתוך הכיתה, ה במרכזאות, אני אסיים את זה, הכיתה הרגילה, יש להם ילדי חינוך מיוחד, שיושבים בפנים, ולא תמיד יש להם את הכלים, אז זה סיפור אחר. אז אם את מסתכלת היום, אז זהו, הגעת למקום הנכון? שם את נשארת, או שלך תדע, איפה אני אמצא אותך בעוד 5 שנים?

שירן: קודם כל, לך תדע, זה תמיד מה שאני אומרת, כן.

קובי: תמיד לך תדע.

שירן: למרות שלגמרי הגעתי לבית, זאת אומרת, אם זה מבחינת ההנהלה, המנהלת, הסגנית מדיניות, אחת אחת. הצוות, אני חושבת שזה סופר חשוב, אבל אני תמיד בעד גיוון, יכול להיות שפשוט, בנוסף כמו שאני עושה היום, גם הרבה פרויקטים שהם חוץ בית ספרים, וגם בפרויקט שלי של הקליניקה, וגם ביסודי, זאת אומרת גם וגם, אני חושבת שהגיוון הזה בתוך המערכת הזאת, מאוד מאוד חשוב.

קובי: ובתוך כל הגיוון הזה, יש משהו שהוא בעצם מכנה משותף, שזאת המתמטיקה, נכון? זאת אומרת זה העיקר העיסוק שלך, שבואי נדבר על זה רגע, זה מקצוע מפחיד.

שירן: נכון, זה מקצוע שהוא מפחיד, המון, זה לא מקצוע מפחיד, הוא מקצוע שמפחיד המון, הוא מפחיד המון תלמידים, והורים באים עם משקעים מאוד מאוד גדולים, שבעצם התחילו כבר אצל ההורים, ובעצם לפעמים מתמשכים לילדים, ולפעמים זה גם רק נוצר אצל הילדים, וזה כמו כדור של שמתגלגל, וחשוב לעצור אותו בזמן, חשוב לעצור אותו להתבונן לו בעיניים, כי זה מאוד מאוד חשוב להתבונן, לכל הפחדים שלנו בעיניים, ולדעת איך אנחנו מתמודדים, ופותרים אותו בסופו של דבר.

קובי: אז איך מתמודדים עם הפחד הזה? טוב, זה הרי כל שנה, יש בטלויזיה את הכתבות, לפני יום, לפני בחינת הבגרות, מחר בחינת בגרות, איזה פחד, כולנו מפחדים? ואיך אפשר לעצור את זה?

שירן: קודם כל, להזכיר לעצמנו, שאנחנו בני אדם, וכולנו טובים בדברים שונים, ואולי 5 יחידות לא מתאים לכולם. זאת אומרת, קודם כל, לצאת מנקודת ההנחה הזו, כמו שגם להרחיב 5 יחידות באומנות לא מתאים לי, אז זה בסדר, ועם זאת, לדעת שמתמטיקה, מאוד מאוד מפתחת את החשיבה, ולכן כן חשוב לפתח חשיבה, וכמובן באופן חיובי. זאת אומרת, להביט על זה באופן חיובי, ומאיפה זה מתחיל, מהיסודי, זאת אומרת להקנות את ההרגלים הנכונים, קודם כל ההרגלים, אחרי זה האסטרטגיות, והאחרון, להבנות חשיבה באופן נכון, זאת אומרת שהמורים שמלמדים יהיו בעלי הכשרה מתאימה, שיהיו להם את כל הכלים, שתהיה מערכת גיבוי סביב, ממש סביבה תומכת, ממש לארגן את כל הסביבות התומכות במורים, באופן הכי טוב שרק אפשר.

קובי: שאת מסתכלת אחורה, על העשור האחרון בהוראה שלך, עם כל השינויים, מה את חושבת?

שירן: אני חושבת שעשיתי תהליך מדהים, ושגם מערכת החינוך מתפתחת. זאת אומרת, אם אני מסתכלת עלי בתור תלמידה, והיום עלי בתור מורה, יש הבדל מאוד מאוד משמעותי, מאוד. אם זה בהבניה של הידע, ואם זה בסביבה של הידע. אני יכולה לתת דוגמה, למה שקורה אצלנו בבית הספר, בעצם במהלך השנה האחרונה הקמנו סביבות לימוד מתמטיות, במרחבי ג' ד' ו-ה' ו-ו', זאת אומרת שמהרגע שהילדים יוצאים מהכיתות, הם רואים מרחב מזמין, עם שולחנות נעימים, וכיסאות יפים, והכל בצבעים מאוד הרמוניים, וכל מיני כוורות, שבעצם בפנים מאוחסנים משחקים, ודפי עבודה מנוילים באופן יפה, מקוטלגים לפי קטגוריות, ורמות קושי, זאת אומרת, שהכל מאוד מאוד מזמין, הכל מראה להם שאפשר ללמוד, בצורה שהיא טיפה שונה.

קובי: וזה הופך את המתמטיקה לפחות מפחידה, כי יותר נעים?

שירן: חד משמעית. חד משמעית. ילדים יודעים, שאפשר גם לא להתחיל מהרמה הכי קשה, אפשר להתחיל מהרמה הטיפה פחות קשה, ואז בעצם לעלות, וגם מקבלים בעצם פידבק, יש גם תשובות בגב הדף, ובעצם מקבלים פידבק לכמה נכון, או לא נכון, מה שהם עשו.

קובי: מה שבדרך כלל לא קורה לתלמיד, שסתם פותר תרגילים ברצף, את יודעת אני מסתכל על כל המעברים האלה שעשית, והאסוציאציה הראשונה שלי זה כמה מערכי שיעור את צריכה להכין, זאת אומרת, כל מעבר כזה זה להתחיל מ-0 את כל המערכי שיעור, את כל התוכניות ללמוד, תוכניות לימודים חדשות, זה המון עבודה.

שירן: נכון כשזה קורה, בתוך כדי, לא תמיד שמים לב לכמה עבודה זה, עכשיו פתאום שאני מארגנת את כל הידע שלי, כי פתאום רציתי להעלות את זה לקורס דיגיטלי, ופתאום אני אומרת וואו, רגע יש סתם ב-ה' ו-ו' 160 כאילו פרודוקטים קטנים, שפתאום צריך להרחיב, על כל אחד ואחד, ואז פתאום להוציא את כל המאגרי הידע, ולהבין שהתהליך מבחינת עומק, רק ב-3 שנים האחרונות, שעשיתי את הסוויץ' ליסודי, הוא מטורף. אז נכון, יש, ליש המון מערכים, המון, אבל הרעיון הוא שברגע שאתה יודע את החומר, ואתה יודע גם איך להנגיש אותו, גם אם תרשום לך רק בראשי פרקים, ואת המטרות שאתה רוצה להשיג, בכל שיעור ושיעור, ואז רק תרשום לך את הדף, ואת התרגיל הספציפי שאתה רוצה לפתור, אפילו זה כבר התחלה, ובסופו של דבר הכל נבנה תוך כדי עבודה, וגם חשוב להוסיף לכל זה המון דברים, שהם יצירתיים, אם זה סרטונים ייחודיים, שפתאום אתה מוצא, ואם זה משחקים שאתה מייצר או לא מייצר, גם לוקח מהרשת, זאת אומרת, להיעזר בכל העזרים שאתה רק יכול, כדי לייצר גם את הסביבה המיטבית ללמידה.

קובי: תני טיפ אחד, תני טיפ אחד למורה או מורה, או מתעניינים, שמתלבטים אם להיכנס להוראה.

שירן: וואו רק אחד.

קובי: יאללה. 2.

שירן: קודם כל לוודא שזה באמת משהו שיוצא מהלב, ברגע שזה יוצא מהלב, ללכת על זה, ללכת על זה בכל הכוח, ולייצר לעצמך בדיוק את מה שעכשיו דיברנו עליו, את כל המעגלים התומכים. זאת אומרת, את כל העזרי ההוראה, את כל הסביבת למידה, את כל הדברים שמושכים לך את העין, כדי

למשוך את העין של התלמידים, כדי לעניין, וכדי לאתגר אותם, ודבר שני כל הוורסטיליות הזו, להבין שאפשר להיות גם מורה למתמטיקה, וגם אחר כך רכז, או גם אחר כך מחנך, או תוך כדי גם וגם, ללמד ביסודי, וגם בתיכון, או רק פה, זאת אומרת, להבין שיש המון מקומות להתפתח, וגם לזוז בתוך המערכת.

קובי: ואפרופו זה, טיפ אחד למורה שמרגישה שמיצתה את עצמה.

שירן: לעשות שינוי. לא לפחד משינוי, לא לפחד משינוי, כי אני חושבת שמהניסיון שלי מאוד חשוב: א' סביבה תומכת, זאת אומרת הנהלה וסביבה, שהיא גם צוות מורים, וגם הלימוד עצמו, אם את מרגישה שמצית, או אם אתה מרגיש שמצית, לעשות את השינוי, אם זה בדמות המקום, אם זה בדמות המקצוע עצמו, להחליף מקצוע, או להחליף שכבת גיל, או להחליף בית ספר, באמת לא לפחד.

קובי: מעניין אותי איך כל השינויים האלה השפיעו על תלוש השכר שלך, לא להיכנס למספרים, אבל כאילו נגיד, אני עוד כן יודע שהמעבר מהתיכון ליסודי הוא הפחתה בשכר.

שירן: נכון, גם פה המקום לציין שלא עבדתי רק דרך משרד החינוך, כשאנחנו מדברים על פרויקטים שונים, זה דרך העיריות, אז מצד אחד קיבלתי יותר תנאים סוציאליים, אבל נכון זה הפחתה בשכר, ויש יש משמעות לכך, פחות גמולי, הגשה לבגרות, צריך להבין גם את המורכבות הזו, יכול להיות שכל שהוותק יותר עולה, אז זה גם יותר משמעותי, ואז....

קובי: וזה נגיד, היה אחד הדרייבים לפתח קליניקה פרטית.

שירן: פיתחתי את הקליניקה עוד לפני, זאת אומרת, במקביל פתחתי את העסק, ממש איך שהתחלתי להיות מתרגלת.

קובי: כתחום עיסוק, כן.

שירן: כתחום עיסוק. לגמרי, שמהווה נטבח מאוד מאוד עיקרי להוראה. אני חושבת שזה משהו, שהוא בלתי נפרד.

קובי: לקראת סיום הגענו לפינת השאלון המהיר, שירן אני שואל, ואת זורקת את המילה הראשונה שעולה לך לראש. מוכנה?

קובי: כיתת נחשון

שירן: בית

קובי: מקיף ח' אשדוד

שירן: התחלה

קובי: טיול שנתי

שירן: האמת לא יצאתי. לא יצאתי.

קובי: אז אני מציע. משכורת

שירן: דרוש שיפור

קובי: יסודי או תיכון

שירן: גם וגם

קובי: מורה טובה היא

שירן: דמות להשראה

קובי: תלמידה טובה היא

שירן: תלמידה

קובי: מה עוזר לך להתגבר בסוף יום קשה

שירן: בעלי והילדים

קובי: אם טיץ'

שירן: גם בית

קובי: סמינר הקיבוצים

שירן: חד משמעית בית

קובי: הרבה בתיים

שירן: הרבה בתיים, אבל בתיים שונים, זאת אומרת זה היה הבית ההתחלתי, וסמינר הקיבוצים בעצם הווה לי את הכלים האחרים, שבעצם לא רכשתי במהלך העבודה בפועל, זאת אומרת, האקדמיה, בוא נאמר ככה, חד משמעית חשוב.

קובי: שירן תודה שבאת, מרחוק יש לומר, ושיתפת אותנו ברצף החוויות שלך להוראה, ההוראה מגוונת, שינויים לאורך השנים, שכיף לשמוע את זה, אני חושב שבאמת עשית דרך ארוכה, ובתוך מערכת החינוך, שזה היופי בכל העניין, ואני מאחל לך שתהני מהדרך הזאת, קודם כל, יש מי שאוהב שינויים, ויש מי שאוהב להתחדש, ונראה לי שאת אחת כזאת, אז שתהני מזה תמיד, ושתצליחי להביא את עצמך ולשיא, בכל מקום שתגיעי אליו, תודה.

שירן: תודה לך קובי.

קובי: "עולים כיתה" כאן סיימנו. אנחנו מחכים לכם בדף הפייסבוק של התוכנית שלנו, שם תוכלו להגיב על הפרק ששמעתם, לשתף בתובנות שלכם, או לשאול שאלות. חפשו תואר שני מוסמך בהוראה, אם טיץ', סמינר הקיבוצים. אני רוצה להודות לד"ר עדי שרעבי, ראש התוכנית מוסמך בהוראה, אם טיץ', בסמינר הקיבוצים. לאוהד כץ, מהמרכז החדשנות בסמינר הקיבוצים, ולכם על ההאזנה.

אני קובי דביר, ואתם מוזמנות ומוזמנים לדרג את הפודקאסט שלנו בחנויות האפליקציות, ולסמן עוקב, כך תקבלו התראה על כל פרק חדש שעולה לאוויר. נשתמע בפרק הבא.